

Omkostningerne til forsvaret – herunder til den udenrettlige rådgiver og stedlige medhjælper for forsvaren – afholdes i henhold til *stk. 3* af det offentlige efter den almindelige regel i § 480 om sagsomkostninger i kriminalsager. Det følger heraf, at omkostningerne som hovedregel vil blive afholdt endeligt af det offentlige. Dette vil også gælde i tilfælde, hvor omkostningerne til en udenretlig rådgiver eller en stedlig medhjælper er afholdt i en sag, hvor forsvaren er valgt af sigtede selv, og hvor omkostninger til forsvaren således er det offentlige uvedkommende, jf. herved § 332. Forslaget skal ses i lyset af, at funktionerne som udenretlig rådgiver og stedlig medhjælper indgår i en samlet og samfundstjenlig ordning, som bidrager til en generel styrkelse af forsvarerinstitutionen.

I henhold til *stk. 4* er det ikke tilladt for den beskikkede forsvarer, udenrettlige rådgiver eller stedlige medhjælper at modtage salær eller godtgørelse ud over de beløb, der er fastsat af retten. Har forsvaren efter § 324, stk. 2, helt eller delvist givet afkald på krav mod det offentlige for udgifter til transport og overnatning mv., som overstiger omkostningerne til en af retten udpeget forsvarer, kan der dog mellem forsvaren og den sigtede indgås aftale om, at den sigtede afholder sådanne omkostninger.

Til § 332

Bestemmelsen, som er ny, fastslår, at vederlag til en af sigtede valgt forsvarer er det offentlige uvedkommende.

I henhold til *stk. 2* kan retten dog, når det efter omstændighederne findes rimeligt at sigtede har valgt (og i første omgang selv betalt) den pågældende som forsvarer, tilkende denne et beløb, som ikke kan overstige, hvad der i sagen ville være tilkendt en af retten udpeget og beskikket forsvarer. Beløbet afholdes af det offentlige efter den almindelige regel i § 480 om sagsomkostninger i kriminalsager. Det følger heraf, at omkostningerne som hovedregel vil blive afholdt endeligt af det offentlige.

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 1007, stk. 2, 1. pkt., og forventes ligesom denne bestemmelse kun undtagelsesvist bragt i anvendelse.

Kapitel 33

Forurettedes stilling

Som et led i kommissionens gennemgang af de nuværende regler om behandlingen af kriminalsager, er det blevet vurderet, om den forurettedes stilling i kriminalretsplejen er reguleret tilstrækkeligt tidssvarende. Om baggrunden for og indholdet af disse overve-

jelser henvises nærmere til betænkningens afsnit X, kap. 5.3.

Som det fremgår heraf, finder kommissionen, at der på en række punkter er behov for at ændre de nuværende regler og på andre områder at foreslå en helt ny regulering.

Bistand til forurettede

Til § 333

Ved den foreslåede bestemmelse, der er ny, introduceres en adgang for den forurettede i en kriminalsag til at få beskikket en bisidder, der kan yde den forurettede personlig støtte og vejledning samt hjælp af mere almen og praktisk karakter.

Bisidderen kan f.eks. være en medarbejder fra socialforvaltningen eller en person fra den offervagt, som foreslås etableret, jf. betænkningens afsnit XII, kap. 3.5.

Blandt bisidderens opgaver vil kunne indgå en orientering af den forurettede om kriminalsagens forløb, ligesom bisidderen kan være til stede sammen med den forurettede under sagens behandling både i retten og under efterforskningen af sagen, f.eks. ved afhøring af forurettede hos politiet. Desuden vil bisidderen kunne vejlede forurettede om de eksisterende tilbud til ofre, eksempelvis om adgangen til at få psykologhjælp mv.

I modsætning til bistandsadvokaterne efter den danske retsplejelov er det derimod ikke tanken, at bisidderen skal have beføjelser og opgaver af retlig karakter.

Efter *stk. 1, 1. pkt.*, beskikker retten i sager om overtrædelse af kriminallovens § 37 med hensyn til vold eller trussel herom, samt §§ 74, 77-80, 82, 84, stk. 1, 86, stk. 1, jf. 12, 88-89, 90, stk. 3, 91-92 og 112 efter anmodning en bisidder for den forurettede, medmindre lovovertrædelsen er af mindre alvorlig karakter, eller bisidderbeskikkelse må anses for åbenbart unødvendig.

Formuleringen af 1. pkt. indebærer, at bisidderbeskikkelse bør være hovedreglen i de opregnede sagstyper, men at retten i hver enkelt sag konkret må skønne, om lovovertrædelsen i den konkrete sag er af mindre alvorlig karakter, eller om beskikkelse af bisidder konkret må anses for åbenbart unødvendig. Undladelse af at beskikke bisidder i de opregnede sager kræver således ikke, at begge betingelser er opfyldt.

Efter *2. pkt.* har forurettede under 15 år krav på (men naturligvis ikke pligt til at acceptere) beskikkelse af bisidder, hvis sagen vedrører en overtrædelse af